मुदाकुसुमितं त्वन्याश्रयापुष्पितं लीलाभिः फलितं नजे व्रजवनीशृंगारकल्पद्रुमं
॥१॥ सदा सर्वात्मभावेन भजनीयो व्रजेश्वरः ॥ करिष्यति स एवास्मदैहिकं पार
लौकिकं ॥२॥ अन्याश्रयो न कर्तव्यः सर्वथा बाधकस्तु सः ॥ स्वकीये [illegible] त्मना वश्य
कर्तव्यं सर्वथा सदा ॥४॥ [illegible] घते सर्वात्मना कृष्णः सेव्यः कालादिदोषनुत् ॥ तद्
भक्तेषु च निर्दोषभाव [illegible] रान ॥५॥ [illegible] गवत्येव सततं स्थापनीयं मनः स्वयं
॥ कीदृशोपि कठिनोपि श्रीकृष्ण न कानून बाधते ॥६॥ [illegible] सर्वात्मना भावेन स्मर्तव्यं
[illegible] प्रभुत्स्वयं [illegible] स्तान् हरिस्तस्य [illegible] मिरणः ॥७॥ पिदपादरजो
[illegible] नतु [illegible] स्मर्तव्य तु इमे ॥८॥ दोषाः हरिनमं त्येवन थानन [illegible] क्रियाः ॥९॥ स्फुरं
ति चित्तदोषे [illegible] बहिर्दृष्टि ॥ नवरत्नीयम हन्यानंद गोवर्द्धनेन ॥१०॥
सर्वभूतं [illegible] चित्तमुपेक्षायां प्रवर्तते ॥ वयं सर्वात्मना सर्वं कृष्णेनैवात्मसात्कृताः

न्तोऽम्बरा॥१७॥हरिविरहदहनदग्धं कुत्रास्मि किमहं निजां श्रुतिर्गोष्ठे॥इति हृदि विचा
र्य सूर्यो नोदयशिखरं व्रजन्व्यथं नन्द्रे॥२०॥किं नाम तव स्थितिमसावधुनापिधा
य कामानन्दमहस्त्रकिरणः कमलालयेन्द्रा॥मीनस्त्वथा मरुद्वियोगकृते व्रजस्त्री
श्रान्तस्य नोदयगिरिं व्रजति व्रजेन्द्रा॥२१॥त्वामार्यनम्रिकसदंबुजनिर्गतालिप्राड्
तरुं कृतिरिवोर्ध्वकरोदिवेश्चाः॥उद्वेष्टितो नोदयगिरेः शिखिरेधिरूढ स्त्वद्दानोत्सुक
जाजात जात
मतिर्नवति व्रजेन्द्रा॥२२॥तद्वियोगान जानन्नात्मस्वरूपेतरः प्रियः॥उदेति कमला
कान्तमहस्राम्शुः सुधांशुवन्त॥२३॥इति श्रीविठ्ठलदीक्षितविरचिता विज्ञप्तिः संपूर्णा
॥कुसुमशरशरप्रांमाहितपुरुषमिवाच्छुना च्छावैरे करकमललतस्वरं बिन्तेतं मकर
कुंडलमंडितगंडमंडलप्रतोद्योतितवत्तवनत्रेयं॥१॥नोप्यरकारितमद्दीमगदृशामा
कल्यमासिंचितैः प्रेमणाकं दलितमनोरथमैयैः न्मारवात्रातेः संहृतैर्लोल्यैंपत्तविते

पिसा। पिसर्वप्रतिवं पि वसिद्धिसुखिवश्रुताथि वेश्रुनाण॥ यथा नंदसुनुसु रवीलरजंको
तें सम्मातध्यात्॥४॥ ॥इति श्रीविठ्ठलदीक्षितविरचिता विज्ञप्तिः समाप्ता ॥ शु
भं॥ श्री ॥ श्रीः॥ अथ स्वयंनिश्चयश्चिते दासाद्यपि यथा हरिः॥ मयापि लोक
नीत्यैव क्रियते बहिरुद्यमः॥१॥ मयि चेदस्ति विश्वासः श्रीगोपीजनवल्लभे
॥तदा कृतार्थी यूयं हि शोचनीयं न कर्हिचित्॥२॥ यदा बहिर्मुखा यूयं भविष्य
थ कथंचन॥ तदा कालप्रवाहस्था देहचित्तादयोप्युत॥ सर्वथा भक्षयिष्यन्ति युष् शिक्षा
मानिति मतिर्मम॥ न लौकिकः प्रभुः कृष्णो मनुते (नापि) नैव लौकिकं॥ भावस्तत्रा श्लोकी
प्यस्मदीयः सर्वस्वश्चैहिकश्च सः॥४॥ परलोकश्च तेनायं सर्वभावेन सर्वथा॥
सेव्यः स एव गोपीशो विधास्यत्यखिलं हि नः॥५॥ सुखवेमायरायस्क्तमस्त्राने
दंडरि निजेन॥ अन्यथा सुखसंप्रेप्सुः सर्वथा दुःखमाप्नुयात्॥६॥ अथ स्वेउवस्ये

डिंभं स्मृत्न चंडपाखंडव्याघ्रिखंडनसुचंडिमाधरणीमंडलखंडलं ॥ नमन्नृपति
मंडलिमुकुटरत्नोडुवेमंडितः स पादनखमंडलः पितुरिदं स्तुमि मंडनं ॥७॥ पुनर
पिनमामि गोपीपमिरक्तिमार्गप्रवर्त्तनाचार्यवर्यं ॥ श्रीवल्लभ निधानेत्यैरुच्चैर
गान्वा क्रमः कार्यः ॥८॥ ॥श्रीरस्तु ॥ श्रीगोपीजनवल्लभाय नमः ॥ श्रीवल्ल
भाचार्यचरणैन्नारणैर्ममसर्वदा ॥ सततं गोपिकाधीशपदांभोजेसुनाविते
हृदि कार्येनदीयत्वं नन एवफलिष्यति ॥१॥ श्रीमथुरेशो जयति ॥ यदैन्यंत्व 3
त्कृपाहेतुर्नतदस्तिममाण्वपि ॥ तां कृपां कुरु राधेश यया ते दैन्यमाप्नुयात्
॥२॥ सर्वसाक्षी चितं लोके दृष्टं मनोर्थसाधकं ॥ तेनैवफलकं जातमधुनां मे
मनश्चितं ॥२॥ कृष्णमनरथाक्रिश्चमनन्ययाफलं सुभीप्सवे ॥ यामर्थयामिमयादृष्टकार्य
क्षोपमेत्राथं ॥ अन्यत्र फासिंनस्यात्प्राप्तोसिरथमनोगतेः ॥ उक्तान्तदुक्तल
१५

मरानेव प्रयत्नोयं मत्कृते कृतः ॥ गोविंदः ॥ प्रियस्वदत्वाप्रिस्तत्र के नेपुरस्कृणां ॥ ३ ॥
सखिसंतुः सच दिवसेः माघटिका इंतमङ्गणः कोपि ॥ नविनायमिन्द्रजपतिमो
द्वर सर्वसमाप्तिष्य ॥ ४ ॥ दधौ कमपराधं त्वा हृदये हृदय प्रियः ॥ तत्र जानयन्ति
जोग संगमंगीकरोति नं ॥ ५ ॥ सखिवदयाद्व वपुंगवमनि चिरविरहाददनिगण
यती ॥ प्रणयस्तु जंगमदष्टा त्वदधरसुधया परं जीवेत ॥ द्ध ॥ नान्यदस्तु मदंगं को
किमपि प्राणवल्लभं ॥ जीयासुः परमं नो जने त्रायां गाम्विरं नवा ॥ ७ ॥ व्रजनिरञ्ज
नि: प्राउन्नतंतनमो ॥ विजना ॥ दिनान्त मासि मचतुराचाः संगमानिलापवतीचिरात् ॥
तेदपि तु यदत्वाप्रि: प्रेष्ठस्येन मया सुविचारितं प्रियसखिपरी नारनेविधर
५/१३ विधेयता ॥ ध्याने ॥ त्वन्नोनान्या मद्यदृपराधीबाधावरोधिनी ॥ तत्त्वयथैव मत्प्रा
णे मिलत्येवन यारूरुणा ॥ र ॥ त्वदीयमधुम कि निव्रजजनेत्रोसंगात्रायामनोज

गरयो ङ्गितः ॥ कथमपि...ता मे मेव ॥ ३ ॥ अतः परमपि यदि प्रियतमां गमसंगो न वेत्र
देवं मे मजीवितमविरहसा ह्रगाङ्गीकरं ॥ ४ ॥ कदाचिज्जो पीनाः स्मरन्ति यदि मामवु
जहृशो ममायाम त्याग्निश्शिणापन्नरसं नावितहृदं ॥ न दामन्ये धन्ये प्रियमुखसरो
जे स्वैनं यत्नेः कदाचित्या ॥ रम्यामि प्रियविरहलहैरिति सखि ॥ ५ ॥ मत्वापि स्मरस्मु
विमले ष्विलिङ्कसालीविनोद मधुरेषु ॥ श्रीबुद्दविमुक्तयाथसि चातकते प्रयेहः को
यंभूश्या ॥ स कोपि स रवेसानंदनदा घुसंगलालितः ॥ करोति सुषमासीमामकथ्य
मा प्रिया हम ॥ ८ ॥ तत्रापत्रपामि यः स्या मसुंदरदर्शये स्मरखि ॥ यदा हन्ताय हृत्
ममं दे सा कथय यदपि ॥ १ ॥ अनवकुञ्जमु [illegible] धाधा [illegible] निनिनि [illegible] तमपश्यं [illegible] णम
या [illegible] नेस्[illegible] माचेरा ॥ १ ॥ [illegible] मेव [illegible] वत्ताव दृश्य कथं चित्त्राणे [illegible]
मं मा विरहं [illegible] कुं [illegible] ना मा ॥ [illegible] वत्सो [illegible] कमन मयं [illegible] नं ग कोटि स्मि [illegible]

यद्वा बद्धिस्त्वदानेति विचित्रेयं स्थितिः मम ॥२१॥ त्वय्यत्वगिव मद्दोषान्तिः स
र्त्स्यैव सर्वतः ॥ तथैवानन्यगतिकं त्वच्छमेति न मे भयं ॥२२॥ बलिष्ठाश्रयिमद्दो
षास्त्वच्छमायेति दुर्बला ॥ तस्यापीश्वरधर्मत्वाद्दोषाणां जीवधर्मतः ॥२३॥
मस्त्राणानां स्वतोऽलज्ज्ञानेवास्ति परतोऽपि च ॥ त्राप्यावस्थां नो यानि दृढां सुत्र
चगर्हितां ॥२४॥ त्वद्दर्शनविहीनस्य त्वदीयस्य तु जीवितं ॥ व्यर्थमेव यथा नाथ
दुर्नगायनवं वयः ॥२५॥ गतः स कालो यत्रासीः सुदुर्न्हिन्नकृपामयि ॥ इदानीं
मीदृशाकालो यत्त्वं दृग्गोचरोऽपि न ॥२६॥ त्वदीयानां सुखं दुःखं न लोकसदृशं
न वेद ॥ त्वत्सेवायां सुखं दुःसर्वं नो चेत्तस्य विपर्ययः ॥२७॥ मत्वा स्वकीयतां नी
थ रोषेण कृपया तव ॥ ताडनं लालनं चापि परमानंददं मम ॥२८॥ त्वद्वियुक्तस्य
जीवस्य त्वदीयस्यापि नित्यता ॥ संगं विना न चैवास्ति विज्ञापनमिदं मम ॥२९॥

१८५

यावन्न नाथं पुरा मे तत्त्वमहत्वं न तद्वेत्तु ॥ येनास्मि त्वत्कृपाश्रयो सुदुर्लभेनतरा
मपि ॥ ४ ॥ मा जीवनात्वदीयो यस्त्वमेव वा विवर्जितः ॥ कस्या विज्ञप्तिरेषाम
नाथ त्वमनुपेयदि ॥ ५ ॥ स्वस्थित्ययोग्यमत्वापि मच्छरीरं मम मांसवः ॥ यन्नत्य
जंति तेनाहं मन्ये तां निरपत्रपान् ॥ ६ ॥ त्वमेव या मयोग्यस्य त्वदीयस्य मम
श्रेतो ॥ ऽद्यत्येवं परा काष्ठा त्वं नापेति ममति ॥ ७ ॥ मत्वत्कृपानः पुराणोः म
याकालादयः श्रेतो ॥ उच्छीकृताः साम्प्रतं मोबाधं ते त्वत्कृपां विना ॥ ८ ॥ उच्छी
छीकृतास्त्वत्कृपातः सर्वे कालादयो मया ॥ स्मृत्वा तद्देर साधुना बाधं ते त्वत्कृ
पां विना ॥ ९ ॥ इति श्रीगोकुलनाथानां विज्ञप्तिः ॥ मह्यं नमक कुरुक्षेत्रे केवलो ऽक्षेत्र
देसति ॥ सत्पात्रे स्वादरे दत्तं तस्य वृद्धो ऽकिसुकृतो ॥ १ ॥ कुरुक्षेत्रे दानवृद्धिः श्रूयते नानु
नयते मत्कुरुक्षेत्रदीनस्य वृद्धिं संयोनन्नूयते ॥ २ ॥ श्री ॥ ॥ श्लो॰सं॰४०० ५ ॥